

Gyermekkeresztelés bérmálással

Jel- és jelképgazdag örmény liturgia Marosvásárhelyen

• Örmény keresztelőt tartottak augusztusban a marosvásárhelyi Keresztelő Szent János plébániatemplomban. A szertartást Gál Hunor gyergyószentmiklósi örmény katolikus plébános végezte.

ANTAL ERIKA

A marosvásárhelyi Puskás Ákos Zétny a gyergyószentmiklósi örmény katolikus plébánián anyakönyveztek gróf Majláth Gusztáv Károly püspök

1931-ben kiadott rendelete alapján, amiben az erdélyi örménységet négy plébánia hatáskörébe sorolta be – a mai Maros megyét Gyergyóhoz rendelte.

A Szentháromság nevében

Az örmény keresztelési szertartás külsőségeiben is kifejezi a Krisztusba való öltözés és az egyházba történő bevezetés titkát. Eredetileg a templom előtt kezdődik, innen a pap hivatalosan is bevezeti a megkeresztelendőt Isten házába. A keresztelő első része a gonosz erőnek való ellentmondás és az Istenbe vetett hit megvallása. Az első szimbolikusan nyugat felé fordulva végezték, ugyanis a nap lenyugvásának helye sötét, és a sötétség a gonosz birodalma. A hitvallás kelet felé fordulva történt, mert „a Fény keletről jön” – ez Krisztus birodalma. Ezután a pap szó szerint meghívta a keresztelendőt a templomba, az Egyházba, majd a keresztel-

lendők olajával megjelölte a hátát és a mellét, ami egy ősegyházi szokásra, a katekumenek rendjébe való felvételre utal. A tulajdonképeni keresztelést megelőzi az igeliturgia és az egyetemes könyörgés. Ezután a pap még egyszer rákérdezett a keresztelendő szándékára (helyette a keresztelendő válaszoltak), és a Szentháromság nevében megkeresztelte a gyermeket.

Bérmálás

Az örmény rítus sajátossága a keresztelést követően a bérmálás szentségének azonnali kiszolgáltatása, ami szintén ősegyházi szokás. Magyarázata, hogy eredetileg a felnőttkeresztelést az Eucharisztia szentségkiszolgáltatása is követte. De ebben a szentségben

csak a megbérmáltak részesülhettek. A bérmálás kézrátétellel kezdődött, ami a Szentlélek lehívását jelenti, majd a pap krizmával megjelölte (megbérmálta) a gyermeket. Ezt egy igen szép és kifejező rész követte. A pap felkente (krizmával megjelölte) a megbérmált szemét, hogy Krisztus világítsa be tekintetét, a fülét, hogy meghallja az isteni parancsokat, az orrát, hogy mindig érezze „az örök élet illatát”, a száját, hogy csak jót szóljon, a kezét, hogy a jót tegye, a szívét, hogy jószívű legyen, a vállát, hogy erős és bátor legyen, a lábát, hogy mindig a jó úton járjon.

FOTÓK: GÁLNA ZOLTÁN

